

Звънче

ВЕСТНИЧЕ ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ДЕЦА В ГРАД ХАМБУРГ

Брой 15

Хамбург, май 2010

**„ВЪРВИ, НАРОДЕ ВЪЗРОДЕНИ, КЪМ СВЕТЛА
БЪДНИНА ВЪРВИ...”**

**Мили ученици,
Скъпи колеги,**

Уважаеми родители, настоятели, приятели,

24 май е най-свидният празник на учениците, на българското училище, което ни разкрива нови и необятни хоризонти.

24 май е празник на българските учители, научни, просветни и културни дейци. Това е денят на българската книга, която е озарявала и озарява ума и сърцата ни с радост и светлина, със знания и мъдрост.

24 май е празник, който създава у нас чувството за национална гордост и превъзходство, че сме граждани на една страна, оставила трайни следи в европейското и световно духовно развитие.

Няма друг ден, в който българите да са толкова усмихнати в съдружие. Няма друг ден, който обединява минало и сегашно и отправя смело поглед към бъдещето.

Честит да бъде денят на светите братя Кирил и Методий! Да бъдат святи българското училище и българският език!

Ваша Ваня Велкова,
преподавател и директор, Българско училище в Хамбург

В ПРАЗНИЧНИЯ БРОЙ:

- **Поздравителни адреси от:** Асоциацията на българските училища в чужбина; българските училища в Хатива, Кувейт, Парнака, Лондон
- **Представяме творби от:** Българско училище към Посолството на Република България в Лондон, Великобритания; Български учебен център „Знание”, Чикаго, САЩ; Българско школо „Васил Левски”, Лондон, Великобритания; Фондация „Карин Дом”, гр. Варна, България; Българско училище в Хамбург, Германия.
- **Българско училище „Джон Атанасов”, Чикаго, САЩ-** награда на Филмовия фестивал за културно наследство- 2010, София, България
- **Официални новини от Българското училище в Хамбург**
- **Любими български стихове и гатанки; исторически информации: граматически правила и др.**

Родна реч

Родна реч, омайна, сладка,
що звучи навред край мен;

реч на мама и на татка,
що говорим всеки ден.

Тя звънти, когато пея,
в радостни игри еhti;
вечер приказки на нея
баба тихо ми реди.

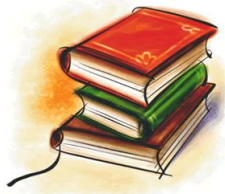
И над книгата унесен,
родна реч ми пак шепти...
Милва като нежна песен,
като утрен звън трепти!

Ран Босилек

Реч на нашите деди

Синя радост от небето блика,
сътворена от перо и меч.
Късайте божур и перуника
и славете българската реч!

Николай Зидаров

Поздравителен адрес до българските училища в чужбина по повод 24 май

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ, СЪППИ ДЕЦА, УВАЖАЕМИ СЪНАРОДНИЦИ,

Празникът 24 май, който бележи началото си през Възраждането, свързваме и до днес с училищните тържества, с усмихнатите ученици и учители, с венците от божур и рози, с които обкичваме лика на славянските първоучители, с тържествения хим на светите братя Кирил и Методий.

На този ден, превърнал се във всенароден празник, българите се въздигат във великото историческо начинание.

На този ден ние, българите, окрияваме истината, че 24 май извайва цялостно духовно пространство в историята ни, че българите са сътворци на днешната културна цивилизация.

Нека не стихва жаждата ни за знания и извисяването на българското у нас!

На Вас, учители, даряващи идентичност на децата ни- поклон пред светия Ви път!

От името на управителния съвет на Асоциацията на българските училища в чужбина-честит празник на всички българи!

С уважение: *Д-р Боян Кулов, председател на Асоциацията на българските училища в чужбина*
София, 17 май 2010 г.

Честит да е 24 май и от Българското училище в Хатива, Испания! Да пребъде българският език, просвета и култура!

Ваня Пенчева, 18 май 2010

Здраве, сила, обич и дръзновение ви желае Българското училище в Кувейт!

Таша Малешкова, директор, 18 май 2010

Честит празник, мили колеги! Да запеем „Върви, народе възродени“, където и да сме по света! Здраве, дръзновение и много лично щастие!

Учителите от Българското училище „Д-р Петър Берон“, Ларнака, Кипър, май 2010

Честит празник на всички нас и на сънародниците ни, където и да са по света! Пожелавам на колегите от българските училища да продължават със същия ентузиазъм нашето свято дело, за да ни има като народ и да пребъдваме като култура!

Здравка Владова-Момчева, преподавател в Българското училище към Посолството на България, Лондон, май 2010

Официални новини от Българското училище в Хамбург

- Българското училище в Хамбург получи официално потвърждение от Сената по образование в Хамбург относно вписване на оценката по български език от Българското училище в немското свидетелство за всеки учебен срок.
- През месец февруари 2010 г. в Българското училище в Хамбург бяха открити две предучилищни групи. Учебните занятия се състоят всяка събота. Преподавател е г-жа Стелияна Симеонова, асистент- госпожа Павлина Данилески.
- През месец април 2010 година Българското училище в Хамбург получи от EUROPEAN CONSORTIUM FOR THE CERTIFICATE OF ATTAINMENT IN MODERN LANGUAGES официален лиценз за провеждане на устни и писмени езикови изпити ECL. С това Българското училище в Хамбург стана първата институция на територията на Германия, на която е връчен този лиценз, както и първото българско училище в света, притежаващо правото на лиценз.
- Българското училище в Хамбург продължава да подкрепя с хранителни продукти, дрехи, обувки, играчки пет дома за деца-сираци в България.
- В конкурса „Баба Марта“, организиран от Българското училище „Кирил и Методий“ в Париж през месец март 2010 г., взеха участие учениците: Атина Луиза Бонер и Илиана Велкова.
- В конкурсите за 2010 г., организирани от Държавната агенция за българите в чужбина, взеха участие учениците: Анна Данилески, Николета Христова, Деница Митева, Даяна Машкова, Илиана Велкова.
- За асамблеята „Знаме на мира“ през месец юни 2010 г. в София изпрати творба Илиана Велкова.
- Литературният семинар на тема „Българската литература“ ще се проведе през месец юни 2010 г.
- През месец септември 2010 година в Българското училище в Хамбург ще бъде сформирана детска група за първоначално изучаване на български език.
- Българското училище в Хамбург ще оформи през следващата учебна година своя библиотека с книги и учебна литература на български език.

Уважаеми приятели,

Имаме удоволствието да споделим радостта си от спечелената 3-та награда в категория "Наследство" на филма ни "Гурбетчийство или емигрантство-орисия или съдба на българина" на провения се наскоро в София „Филмов фестивал на културното наследство-2010“. Радваме се, че сме били забелязани сред многобройните професионалисти в документалното кино. Това е добър знак за това, че в България има мислещи хора, които оценяват приноса на едно българско училище зад граница в съхраняването на родовата памет и извисяване на българското. За повече информация: www.bulgarianfilms.com

Поздрави, Боянка Иванова, преподавател и директор, Българско училище „Джон Атанасов“, Чикаго, САЩ

Извадка от протокола на фестивала, 15.05.2010, София:

НАГРАДИ НА ТРЕТИ ФИЛМОВ ФЕСТИВАЛ ЗА КУЛТУРНО НАСЛЕДСТВО – 2010, КАТЕГОРИЯ „Наследство“: Трета награда се присъжда на филма „Гурбетчийство или емигрантство – съдба на българина“, Българско училище „Джон Атанасов“- Чикаго, САЩ; сценарист-Боянка Иванова, Елена Липкова; режисьор-Мария Илиева; оператор-Мария Илиева; продуцент-Мария Илиева. „За спонтанността и очарованието в първите опити на децата от българското училище в Чикаго да изследват историята на българската емиграция в Америка.“

24 май

На 24 май отбелязваме създаването на славянската азбука (известна още като глаголица) от братята Кирил и Методий. Този празник се чества за първи път на 11 май 1851 г. в епархийското училище „Св. св. Кирил и Методий“ в град Пловдив по инициатива на Найдено Геров. Денят 11 май не е случайно избран от Найдено Геров- това е общият църковен празник на двамата светии. През 1857 година денят започва да се празнува като **Ден на славянската писменост, на българската просвета и култура**. През 1892 г. Стоян Михайловски написва текста на химна, познат на всеки българин като „Химн на Св. св. Кирил и Методий“. Композиторът Панайот Пипков създава през 1900 г. музиката към химна.

Братята Кирил и Методий, миниатюра

АКАДЕМИК ДМИТРИЙ ЛИХАЧОВ КЪМ МЛАДИТЕ БЪЛГАРИ

„Скъпи приятели!

Помнете, че вие сте най-древните от съществуващите днес културни нации на Европа-не само живи останки от древна култура, но и съставка на бъдещето. Една малка нация като вашата може да бъде основополагащ камък на бъдещата култура на Европа. Не забравяйте това!”

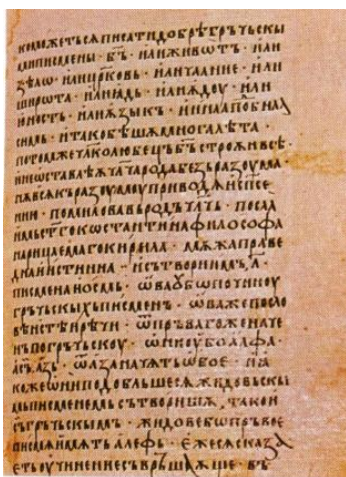
„Държавата, създадена от Аспарух, осигури успеха на дейността на Кирил и Методий, а дейността на Кирил и Методий запази българската държава като непревземаема държава на духа.”

„Азбуката, писмеността, която Кирил и Методий са създали, е най-съвършената в света. Това е безспорно, защото на всеки звук съответства определена буква, освен „ъ“.”

Академик Дмитрий Лихачов, из в-к „За буквите“

Редки образци на създадената от Св. св. Кирил и Методий глаголическа азбука, IX в., Библиотека на Рилския манастир

„За Буквите“ от българския писател Черноризец Храбър, края на IX в., препис в Лаврентиевия сборник от 1348 г., Обществена библиотека „Салтиков-Шчедрин“, Санкт Петербург

Знаменитият езиковед на XX век **Роман Якобсен**, по произход руски еврей, дългогодишен ръководител на катедрата по славистика в Харвардския университет, САЩ, заявява в разговор с Петър Увалиев: „Вие, българите, следва докрай да осъзнаете какво означава през десети век начело на държавата да стои възпитаник на школата Магнаура в Константинопол като цар Симеон.“ Из в-к „За буквите“

Похвала на цар Симеон

„Великият между царете Симеон, всемощният победител и владетел, като пожела с твърде голям копнеж да извади наяве великите мисли с дълбочината на многотомните книги според тълкуванията на премъдрия Василия, заповяда на мен, нищо незнаещия, да направя промяна в словесната форма, но да запазя точността на мисълта му. Тях, мислите, като трудолюбива пчела от всеки цвeтeц на Писанието той събра във велемъдрото си сърце, като на някоя кошерна пита, и ги разлива като сладък мед от своите уста пред болярите, за да просвети техните мисли. Като се явява за тях нов Птоломей не по вяра, а по-скоро по желание и многоценен поради събирането на всички божествени книги, с които от своите палати изпълни, той си създаде вечен спомен. За да се възприема всякога този спомен, нека за христолюбивата му душа да бъде като награда венецът на блажените и свети мъже през непробродимите вечни векове. Амин.“

„Сбор на светите отци“, Изборник на цар Симеон, руски препис от 1073 г., съхранява се в Държавния исторически музей, Москва

„Наследството на Кирил и Методий, претърпяло крушение в Моравия, бива спасено от българския народ. Като дават убежище на техните ученици, на първо място на Климент и Наум, българите съумяват да дадат по-нататъчно развитие на тяхното наследство и сетне да предадат неговите духовни и културни плодове на други народи от Югоизточна и Източна Европа.“

Професор Димитри Оболенски (Сър Димитри), професор по руска и балканска история в Оксфордския университет, Великобритания

Обичам България

Аз съм родена в Лондон. Но обичам България! Винаги отивам там с удоволствие. Не само защото това е родината на мама и тати, а защото ми е хубаво. Заради красотата и чисти реки, бистри извори, страхотни гори и цветя. Харесват ми високите планини и зелените полянки. Там можеш да ходиш на къмпинг, на лагер...Почиваш си- четеш си книжки, играеш сред природата. Обичам да си ходя в България заради хубавото време. Страхотно е, когато има слънце! Морето е топло, небето е светло. В такова време съм по цял ден навън с приятели. А приятелите, моите български приятели...страхотни са! Умни деца, учат усилено, държат се много добре. Когато се прибера в България, баба, дядо и вуйчо ми готвят много вкусно! Обожавам сутрешните милинки с пудра захар! Заедно с тихото море и сладоледите- това са нещата, които ми липсват много.

Елизабет Емил Донева, 2-ри клас,
Българско школо „Васил Левски“, Лондон

Росица Иванова,
Български учебен център „Знание“, Чикаго, САЩ

Русе

В Русе ходя при бабите и дядовците си. С тях отивам на площадката или в парка. Понякога там си играя с брадовчед си. Обикновено в Русе идват и леля, и свако чак от Чехия. С тях обичаме да ходим на река Дунав, а някой път отивам на реката с баба и дядо. Аз съм минавала по Дунав мост. Той е единственият, който свързва България и Румъния. Когато отидем на гости на чичо ми, от техния балкон се вижда целият град, както и част от Румъния. Съвсем наблизо до тях е и телевизионната кула, най-високата постройка в България. Обичам да ходя в Русе! Лиана Колева – 3 клас, Български учебен център, Чикаго

Сливен

Аз съм роден в град Сливен. Сливен е хубав град в който да живееш, защото в него има почти всичко. През лятото, когато е горещо, можеш да се разходиш по главната улица и да си купиш сладолед. В Градската градина има детска площадка, на която децата могат да играят, докато родителите им пият кафе и ядат сладолед. Сливен е разположен в подножието на планина, където можеш да ходиш на походи. В топло и ясно време се качваме горе с лифт и се разхождаме в хладната гора. През зимата, когато падне сняг, можеш да караш ски. Аз харесвам родния си град!

Габриел Минчев – 3 клас, Чикаго

Моят град

Аз съм от град Перник. Той се намира до София. Всяка година в моя град се провежда международен кукерски фестивал. Перник е известен с крепостта „Кракра“, която е последната паднала под византийско робство.

Когато аз съм там, обичам да ходя в кв. „Драгановец“ при моята най-добра приятелка Жулиет Борисова Цилева. Аз обичам моя роден град. Там живея при моите баба и дядо.

Йоана Трендафилова - 3 клас, Чикаго

МОЯТ РОДЕН ГРАД

Моят роден град е Пловдив. Той е вторият по големина в България. Една от най-хубавите части на Пловдив е Старият град. Там има уникални старинни къщи. В него се намира известният Античен театър. През лятото се организират много театрални представления и концерти. Другата голяма забележителност на града е Международният панаир, който се провежда два пъти в годината. През града минава река Марица. В центъра на Пловдив има голяма и красива градина с много детски площадки за игра и пеещи фонтани. Аз много обичам родния си град, затова си ходя в България всяка година през лятото. Там имам и много приятели, с които играем по цял ден.

Теодора Кузманова – 3 клас, Чикаго

Моят любим град

Моят любим град е Сливен. Той ми е любим град, защото съм роден там. Наричат го още „Градът на стоте войводи“. Сливен е един красив град, в който можеш да видиш паметника на войводата Хаджи Димитър. В моя роден град се намира най-красивата местност наречена „Карандила“. Планината има синьозелени скали, които се казват „Сините камъни“. Можеш и да се качиш на „Карандила“ с лифта, да се разходиш и разгледаш забележителностите. Аз обичам Сливен, защото е един хубав, красив и голям град.

Борислав Шарапчиев – 3 клас, Чикаго

Анна Данилески, 1 клас,
Българско училище в Хамбург, Германия

Деница Митева, Българско училище в Хамбург,
Германия

Моят роден град

Аз съм родена в град Варна, морската столица на България. Той е най-големият град в Северна България, както и по българското крайбрежие на Черно море. Обичам много моя роден град, защото съм родена там, защото има красива архитектура, Морска градина и златисти плажове.

Стефания Вичева – 3 клас, Чикаго

Любим град

Аз съм Пламена Петрова. Моят любим град е Свиленград, защото съм родена там. Свиленград се намира на границата на България с Турция и Гърция. Моят град е известен със стария мост над река Марица, който е построен преди много години по времето на един турски владетел. Всяко лято отивам там през лятната ваканция. Много обичам свиленградските басейни и парковете ни чудесни. Аз си купувам сладолед от главната улица.

Пламена Петрова – 3 клас, Чикаго

Бургас

Обичам много моя роден град Бургас! Бургас е най-слънчевият морски курорт в България. Морето е толкова синьозелено, че лъчите на слънцето се отразяват в него! Вълните му се удрят в бреговете на пясъчните плажове, по които много обичам да се разхождам! Всяко лято си прекарвам лятната ваканция в моя мил и прерасен град Бургас!

Павлина Тенекеджиева – 3 клас, Чикаго

Моят роден град

Аз се казвам Василена Станева и аз съм от град Сливен, България. Това е моят роден град, който е известен със „Сините камъни“, текстилната промишленост и „сливения вятър“ в географски план. В исторически план градът е известен с хайдушкото движение и с възрожденските поети. Затова го наричат градът на „Стоте войводи“. Това е един от градовете с много голям принос за освобождението на България от турско робство. В Сливен са родени известни личности като Добри Чинтулов, Хаджи Димитър, Панайот Хитов и много други.

Василена Станева - 3 клас, Чикаго

Любим град

Моя любим град е София. Сега ще кажа няколко причини защо обичам София. София е столицата на България и е най-големият град. София е и градът, в който аз съм родена. Има много паркове за децата, има много театри и кина. В София се намира и IMAX киното, което много малко държави по света притежават. Има също и много интересни музеи, които обичам да посещавам. В моя град има и много древни исторически паметници. В София има също и зоологическа градина, в която много обичам да ходя!

Цветелина Христова – 3 клас, Чикаго

Моят любим град

Моят любим град е Ботевград там има много паметници на Васил Левски и Христо Ботев. Град Ботевград се намира близо до София-столицата на България. Ботевград е малък, но много красив град в полите на Стара планина. Градът е кръстен на Христо Ботев. В моя град и околностите му има костници на Ботеви четници. Аз имам много приятели в Ботевград, с които обичаме да играем на криеница. Винаги е забавно! Там аз живях, преди да дойда тук. Но сега аз живея в Америка и тук също е хубаво.

Ирена Иванова – 3 клас, Чикаго

България

Малка, но велика е моята страна,
напред вървя с вдигната глава.
Гордостта в очите ми блести,
страна на моите мечти.

Далеч съм аз от теб, но все за теб копнея-
за твоя въздух, за всичко родно аз милея.
Обичам те, родино мила,
вълшебни кътчета така умело свила.

С твоята дивна красота
учудила би ти всеки по света,
с твоите възпитани чеда
ти си под най-щастливата звезда.

Женя Петрова-7 клас, БУЦ "Знание", Чикаго, САЩ

Рисунка на Николета Христова,
Българско училище в Хамбург, Германия

Моя България

*„Моя страна, моя България, моя любов, моя
България, при теб ме връща вечно любовта!“*

Обичаме родината си България-тя е нашият дом, нашето начало. В България ние сме се родили, там е нашата велика история, там са нашите корени! Никой не може да ни отнеме любовта към България, защото всеки един от нас я носи дълбоко в душата си и я пази в най-съкровено кътче на сърцето си. Към България ни връща „вечно любовта!“ Любов, която е силно свързана с майчината милувка, със семейната топлина, с лъчезарната усмивка на любимия човек, с верността на приятеля, с родния ни град! Нашата любов е свързана и с най-голямото богатство на България-децата! С интересните съчинения за любимите си градове учениците от 3 клас при БУЦ – „Знание“ изразиха своите вълнения и огромна любов към нашата прекрасна и незабравима БЪЛГАРИЯ!

Нина Шарапчиева – учител в БУЦ „Знание“

Атина Луиза Бонер, Българско училище в Хамбург,
Германия

България

България, ти моя родина,
толкова скъпа за мене си ти,
страна на герои от славното минало,
с толкова подвизи нечувани дори.

България, ти моя родино,
скътал съм парченце от теб в моето сърце,
и мисля, и тъгувам за теб роден край,
с балкана красив и с зелената шир...

България, моя родина,
там родил съм се аз,
там е моята баба,
там и приятели имам аз.
Но днес аз живея далече от тебе, Родино.
Ти скъпа си ми, красотите ти са безкрайни,
Но ограбена, сива...
В тебе трудно се живее, днес всеки знае.

Християн Димитров, 5-ти клас, БУЦ "Знание", Чикаго, САЩ

Левски

Левски-това име свято
е по-светло, топло и от лято.
То вдъхва в мене уважение и сила,
които вечно в мене съм таила.

Прекланям се пред неговото дело
Левски е всичко- ще кажа смело.
Но думите не стигат да разкажа
за подвигът му и възхищението си да изкажа.

България ще помни вечно
делото народно и името заветно.
Не ще те никога забравим,
ние винаги те благославим.

Женя Петрова, Чикаго, САЩ

„Аз имам една майка и искам с нея да разговарям и да споделям на майчиния си език”

**Българският език е този, който ни прави българи.
Аз искам да уча български.**

Искам да ви разкажа случка от първия учебен ден. Класовете са строени, звънецът прикани децата за училище и първи се подредиха първокласниците, за да минат под венеца от рози, стискайки в едната си ръчичка китката здравец, а в другата-парчето от пита с мед. Накрая на дългата редица от първокласници се наредиха и ученици, видимо големи за първи клас. Когато ги попитах защо не изчакат да минат с големите ученици, те гордо отговориха, че и те са в първи клас. Те бяха дошли да научат българския език, езика на своите родители и не знаейки, че за тях сме приготвили специален клас, дори бяха готови да се наредят до 6-годишните ни първокласници, за да осъществят тази своя мечта.

Тази година в БУЦ „Знание” стартира група за изучаване на български език. В нея се събраха будни, интелигентни и много ученолюбиви българчета, за да се научат да четат и пишат на родния си език. Някои от тях са родени в България, но са пристигнали много малки тук, а други са родени тук, в Америка. Нарекохме този клас- Ограмотителен клас.

Днес искаме да ви представим учениците в този клас и техните мисли за българския език и за България:

За какво искате да учите български език?- беше първият въпрос към тях.

Първ, който се включи в разговора, беше *Флори*. Той сподели, че иска да научи български език, за да говори с майка си и баба си, че няма търпение да напише писмо на баба си в България.

Елизабет допълни, че и тя иска да говори с мама и с братовчедите си.

Попитах ги: Какво е България за вас?

Флори каза: Това е родината на мама и тате, аз също съм роден там и съм живял там 6 години. *Елизабет* разказа, че познава и обича България. Сега иска да се научи да чете и пише.

България е половин дом за мен – каза *Иван*. Аз съм роден в Чикаго, но имаме къща в България.

Елизабет пък каза, че и е много мъчно, че не може да общува свободно със семейството си тук, че те и говорят на български, но на нея и е по-лесно и отговаря на английски, сега и се иска и тя да им отговаря на български.

Тихомир пък си припомни за последното си ходене в България и колко добри и търпеливи са били приятелите му, защото на него му трябвали 2-3 дни, за да започне да общува с тях на български. „Беше ми много трудно, не знаех какво да кажа.”- сподели *Тихомир*.

Същите чувства изживяла и *Сами* в България: Не можех да разговарям, не можех да попитам най-елементарно нещо, като: „Кога ще се прибираме?”. Чувствах се много зле.

Иван и той се включи в разговора: Омръзна ми да питам, какво е това, за всичко, което си говорят родителите ми. А също и когато си говоря с братовчедите ми в България. Обичам да чета книги на английски и днес беше прекрасно, че се опитах да чета и на български.

И аз харесвам България. Искам да взема български паспорт. Обичам да ходя със семейството си през ваканции в България. Искам да знам, да говоря и да пиша на български. Ако ми се случи да съм в болница или за нещо друго, как ще обясня какво искам, какво ми е?

Мелис се включи в разговора- спокойна и уверена в решението си освен английски и турски да научи и български, защото и двамата и родители го знаят и са родени в България.

А за чувствата си към България- споделиха *Сами*, *Мели*, *Тихомир* и *Елизабет*:

Първа побърза да отговори *Сами*: България е много красива, има планини, реки и много животни.

България е европейска страна и това е добре за нас

българите- допълни *Елизабет*.

Там обичам къщата на баба и дядо, животните и спокойствието-продължи *Мелис*, спомняйки си хубавите моменти, изживени в България.

Деца очакваха поредния си урок по български език с нетърпение и това беше истинско доказателство за това, че са твърдо решени да се научат свободно да общуват и да могат да четат и пишат на български.

Разговорът с децата и чувствата, които изживяват и които искрено споделяха с мен ме върнаха и в моите спомени, когато преди повече от десет години пристигнах със семейството си в Америка. Беше ми трудно с английския и търсих помощ от дъщеря си. Даже един ден я помолих да ми говори на английски, за да свикна по-бързо. Тогава тя ме погледна с детските си неразбиращи, що за искане е това, очи и твърдо ми отговори: „Майко, аз имам една майка и искам с нея да разговарям и да споделям на майчиния си език.“ Този разговор вече никога не се повтори. Сега и след толкова години благодаря за тази мъдрост, която прояви дъщеря ми, защото аз английския го научих, а тя никога не забрави българския.

Лили Паслиева, учител на класа за бързо ограмотяване, Център „Знание“, Чикаго, САЩ

ДЕЦАТА – НАШЕТО БЪДЕЩЕ

Запитвали ли сте дете какво иска да стане като порасне? Каква професия си е избрало? Ние, учителките на детската група към БУЦ „Знание“, зададохме този въпрос на нашите деца. Отговорите, които получихме, бяха толкова различни, колкото са и децата. Е, разбира се, че някои желания се повтаряха, но дори и така да е, всяко дете внася своята неповторима индивидуалност.

При момчетата най-желана беше професията полицаи. Избраха я: **Никълас** и **Алекс**, с които трябва да бъдем много внимателни като играем, за да не ни „глобят“ като пораснат. **Крис** иска да стане шофьор на камион. **Живко** ще строи къщи и магазини. **Сами** желае да е спасител, **Алек** – каратист. **Наско** иска да работи на компютър, като дядо си. Дали във **Били** не се крие бъдещ банкер, а в **Саймън** – адвокат? С **Мони** завършва групата на момчетата. Той иска да бъде помощник на мама във всичко, което тя прави.

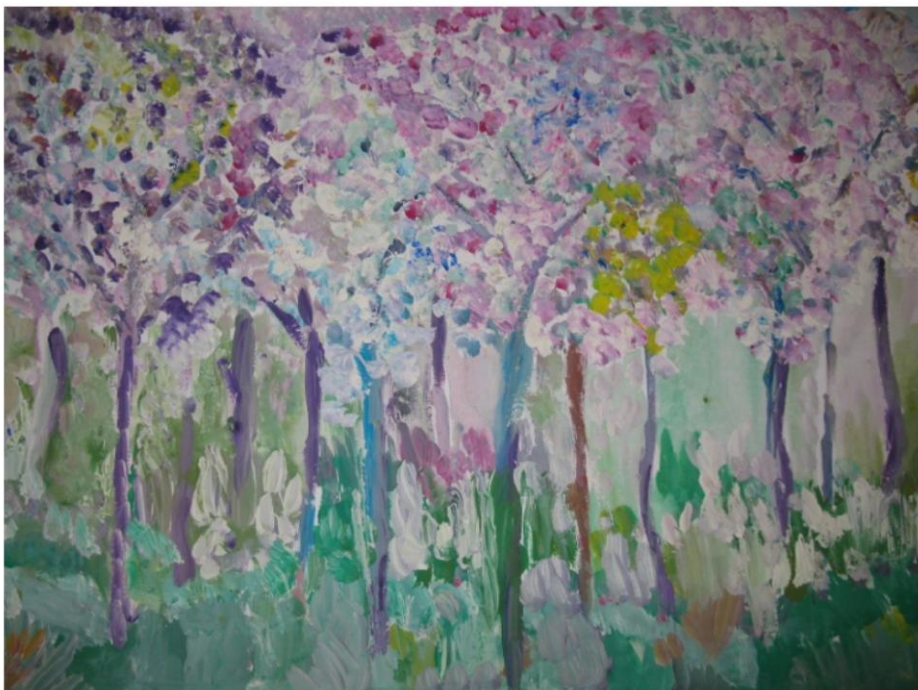
При момичетата най-желана беше професията балерина. Това са: **Санди** и **Ина**. Имаме една булка с бяла рокля – **Стефи**. **Никол** беше поканила приятелката си **Вики**, която живее далече и няма възможност да посещава българското училище. И двете искаха да бъдат принцеси. **Марибела** иска да стане певица като Хана Монтана. Групата на момичетата завършва с **Рене**, при която ще ходим, когато се разболеем. Тя иска да стане лекарка.

Всички деца много точно знаеха какви искат да станат като пораснат и много образно разказаха как си представят себе си като пораснат. След беседата те изразиха своето виждане с рисунка. Детското въображение е невероятно.

Това са нашите деца – нашето бъдеще. Може би „утре“, като пораснат, ще се срещнем някъде в огромния Чикаго, може би ще се ползваме от услугите, които предлага фирмата, в която ще работят. Може би... А дали ще ни познаят? Дали ще си спомнят за нас, учителките, които, с цялото си сърце

се опитваме да ги научим да бъдат добри, да бъдат полезни както на себе си, така и на обществото, в което живеем?! Успех, мили деца!

С много обич към вас: Ирена Калева и Надежда Петрова, учителки на детската група към БУЦ „Знание“, Чикаго, САЩ

„Пролет в България“, Илиана Велкова, Българско училище в Хамбург, Германия

Рисунка на Зюлфинас,
Фондация „Карин Дом“, гр. Варна, България

СЕЛОТО

Класна работа по български език

Понякога ми се иска да хвана шапка, както се казва, да избягам от шумния град и да се кача на някоя планина. Там светът е друг. Планината е останала почти непокътната от нашата крайно европеизирана действителност на 21 век. Тя носи духа на нашите предци, крие под корените на дърветата позабравения вик „ура“, дава усещането за покой и величествена сила, застинала по вечно снежните върхове. И там, някъде между релефите на планината, се гушат малки селца с по пет-шест къщи, останали като че ли от поминалия век, когато между тях са се вили дълги хора. Десетки гайди и кавали са огласяли хълмовете навред, понасяйки божествената си песен към небесата. Тази песен е попила във вековните стени на порутените къщи. И досега, като погледнеш към малките села – те пеят ли, пеят. Селото, останало от край време символ на трудолюбие и сигурност, на родови ценности и изконни традиции, на всичко наше, народно. Селото ни носи спокойствие, мирише на зеленина и китни цветя и оставя спомена за птича песен и дядови приказки. Обичам да се потапям в тази най-българска атмосфера.

Има едно място, където ходя всяка година с приятели – водопадът „Скавица“. Мястото е специално. Като стъпиш там, знаеш, че по-велико нещо от майката природа няма. И нито пари, нито слава, нито световни богатства и научни постижения, нищо не е достойно пред величествения водопад и зелените красоти покрай него. Там се чувстваш колкото малък и незначителен, толкова и голям и важен, защото знаеш, че ставаш част от нещо велико и истинско. Там всяка сутрин баба Севда минава със стадото кози. Тя живее в близкото малко родопско селце, в една от петте останали къщи. Както характерът, така и сърцето на баба Севда са запазили чистотата и простотата на миналите времена. Любовта ѝ към козите, селото и водопада е безгранична. Някакси в нейната компания преоткривам смисъла на съществуването си, променям нагласата си към света, потапям се в корените си на българския си род и се влюбвам в неговата красота. Влюбвам се в планината и селото, и в тази българска баба. И вече ми е тихо.

Посвещавам този текст на баба Севда – една истинска българка, селска българка.

Даяна Атанасова – 10 клас,

Българско училище към Посолството на Република България в Лондон

Илиана Велкова, Българско училище в Хамбург

Реферат на тема: „Черно море“

Човекът и обществото, 4 клас

Черно море се намира в Европа и е вътрешно море. С Черно море граничат страните: България, Румъния, Украйна, Русия, Грузия и Турция. Площта на Черно море е 423000 кв. км., максималната дълбочина е 2245 м, а средната-1271 м. Чистите води в открито море имат син до зеленикавосин цвят, а край бреговете- най-често зелен цвят. Прозрачността на водата в открито море достига 30 м, а край бреговете до 7-8 м. През летните месеци морската вода по крайбрежието се затопля до 24-26°C.

В Черно море има малко на брой острови. Пет от тях са по българското крайбрежие: Змийски остров, Света Анастасия, Свети Иван, Свети Кирил, Свети Петър. На дълбочина между 100 и 200 метра водите на Черно море почти не се смесват. Поради липса на смесване на водите в 90% от обема на Черно море (на 150-200 метра дълбочина) няма кислород, оттам и живот.

Съвременния си вид Черно море придобива преди около 7600 години, когато се създава връзка със Средиземно море и Световния океан посредством Босфора и Дарданелите. Постепенно солеността на Черно море, преди около 1000-1500 години, достигнала стойности, подходящи, за да се появят голям брой средиземноморски видове. Днес около 80% от черноморския животински свят съставляват средиземноморски заселници. В Черно море него живеят около 180 вида риба (калкан, цаца, скумрия, попче, кефал и др.) и три вида делфини.

Замърсяване: Изчислено е, че 70% от общото количество отпадъци, вливащи се в Черно море, идват от шестте черноморски страни. Част от тези отпадъци и останалите 30% се вливат в Черно море чрез Дунава.

Черно море със своята уникалност и загадъчност намира своето достойно място в годишния доклад на Националното географско дружество. Д-р Балард, световноизвестният откривател на „Титаник“, „Иорктаун“ и

„Лузитания“, даде началото на първата българо-американска експедиция „Черно море-Ной 2001“. Екипът на д-р Балард търси доказателства за това, че в Черно море е имало потоп и на дъното му преди 8000 г. са живеели хора

Даниел Луизов, 4 клас, Българско училище в Хамбург

Българските народни приказки - извор на мъдрост и доброта в моя свят

Българските народни приказки са много ценно наследство от нашия фолклор. Много поколения са израстнали с тях. Една от главните им задачи е да забавляват, но и да възпитават неусетно, без принуда, учейки ни на мъдростта на живота.

Както всяко друго дете и аз много обичам приказките. Като бях по-малка, винаги след прочита на една от тях, се опитвах да открия смисъла и се удивлявах колко дълбок е той. Когато в тях доброто побеждава злото, то значи винаги има надежда и решение за нашите проблеми, които имаме когато пораснем. Когато човек вярва във възможностите си, то той може да постигне и невъзможното. Или когато ни карат да се замисляме за грешките, които сме допускали докато растем. За вечните истини, за уважението, което дължим на възрастните, за обичта, добротата и щедрото раздаване на любов. Чрез българските народни приказки неусетно научаваме това, което ще използваме в реалния живот.

Друга голяма ценност за нас като съвременни хора е и ясната картина за богатия български фолклор, която пресъздават. Разказват ни какво е било преди и как моралните ценности на българите не са се променили през вековете и не са толкова различни от сегашните.

Приказният фолклор, според мен, е част от изграждането ни като нация и днес продължава да ни свързва навсякъде по света. Той е втъкан в паметта на всички български деца и така го пренасяме във времето заедно с любовта си към родината, към българската литература и история.

За мен приказките са една малка и много съществена част от моето вече минало ранно детство. Със сигурност докато приказките се четат и разказват, ще съществува и коренът, който свързва поколенията малки българчета по света.

Даяна Машкова, 9 клас, Българско училище в Хамбург

Родословие- работа по проект за 5 клас

Познанието и паметта за рода се зараждат в зората на човешката цивилизация и остават верен спътник в живота на хората-от миналото към настоящето. Търсенето на отговор-кой съм аз, кои са прадедите ми, е един от елементите на вечния стремеж към самопознанието. Първото българско династично родословие-Именникът на българските ханове, носи информация, че първостроител на Българската държава е родът Дуло, а управлението на неговите представители е променяно чрез узурпиране на властта или по други причини от родовете Ерми, Вокил и Угаин. Именникът доказва и наличието на родова памет сред българската народност. У нас с освобождението на България от турско владичество започва новото време.

Ренесансовият факел е запален от „Историйцата“ на Паисий Хилендарски през 1762 година и поддържан от плеядата възрожденци.

Петокласниците от нашето училище с любов започнаха да събират и подреждат своята генеалогия. Един прекрасен пример е родословието на Емилия Станева.

Знанието за родовите корени и памет поддържа националната идентичност, така необходима и така уважавана в европейското ни семейство.

Илина Дойкова, преподавател, Българско училище в Хамбург, Германия

Децата от Българското училище в Хамбург

Марк: - Ани, имаш ли кратки панталони?!

Ани: - Кратки панталони?... Имам къси панталони!

Любима гатанка на Атина Луиза Бонер, 2 клас:

„Аз имам една дупка, аз правя една дупка, и аз минавам и през тази дупка. Кой съм аз?“ (иглата)

А вие знаете ли, ЧЕ...

песъчинките са перца камък

каучук- това е какао

кух е **Kuchen**

книжовник е човек, който продава книги в книжарницата

пещ е пещера

формата на минало време на глагола „**ям**“ е „**ях**“

умалителното съществително на „петел“ е „**петелченце**“

Що е то?

Гатанки за малките ученици

- Душа няма, пък ум раздава. Не е човек, а приказва. Не е дреха, а е шита. **Що е то?**
- Тънко момченце с босо краченце, където минава, следа остава. **Що е то?**
- Малък бе, а вижте как въздух като си пое, стана той надут юнак, литна в синьото небе. **Що е то?**
- Хубавица сред градина, ха иди я доближи! Тя в ръцете си стотина остри мечове държи. **Що е то?**

Отговори: книгата, моливът, балонът, розата

ЗНАЕТЕ ЛИ БЪЛГАРСКАТА ГРАМАТИКА?

ПРОСТ начин за **членуване на думите**: **ТОЙ** = пълен член, **НЕГО** = кратък член

КамъкЪТ счупи прозорецА. (**ТОЙ** счупи **НЕГО**)

УченикЪТ попита учителЯ. (**ТОЙ** попита **НЕГО**) и др.

Запомнете! Когато глагол в единствено число завършва на „м“, то в множествено число завършва на „ме“:

гледам-гледаме, искам-искаме, пътувам-пътуваме и т.н.
Но...НЕ: свиря-свириме (правилно е-свирим), ходя-ходиме (правилно е ходим) и т.н.

Запомнете! „Не” се пише отделно от глаголите. Ето и няколко примера: Не зная. Не мога. Не понасям. Не обичам. Не искам. Не отивай! Не влизай! Не мисли!

Призовавам всички да препишат правилото **по неколкостотин пъти** и да го пеят като песничка!

Запомнете! „Не” се пише слято в следните думи: невестулка, невеста, невен и други.

Запомнете! С главна буква се пишат личните имена, географските обекти, като държави, селища, местности, морета, езера, реки, планини, улици.

Когато наименованието е сложно, с главна буква се пише само първата дума: Стара планина, Българска академия на науките, Велико народно събрание. Ако втората част е собствено име, и двете думи се пишат с главни букви: Велико Търново, Стара Загора, Горна Оряховица, Долни Дъбник. Ако съставното име съдържа прилагателно „северен”, „източен” и пр., и двете части се пишат с главна буква: Северна Европа.

Грам грамотност Правилно или неправилно?!

1. Магазина се примести на другият ъгъл. 2. Ако го видя на ван, ще гу пуканя у нас. ?!

О или У ?!! оповавам се, опражнявам се, осмивам се, успокоявам се, оспивам се, осъмнявам се, оспявам, оточнявам, охажвам, очудвам се **10 x У**

Деца от Българското училище в Хамбург

Обясняват....

- Великден- един велик ден
- козунак- топла сладка баница
- благославям- пожелавам нещо
- боряк- това е буря
- трендафил- това е „роза” на турски
- лазарки- това е лазаня
- гергина- гердан
- боряк- това е здравото яйце
- божури- това е абажур
- Цветница- жена, която кръщава някой
- сладкопойни птички- птички, които правят сладка работа
- лазарки- това са момичетата
- накичена- това са примерно гerdани, гривни
- божур- това са бижута
- накичена- означава гримирана

Анна Данилески, 1 клас:

Госпожо, аз през лятото видях **храма „Александър Немски”** в София!

Янес Ламири, 1 клас:

Госпожо, на коя страница да отворим? Страница два-сет и косъм!? (28)

Нели Събева, 2 клас: Плодовете съдържат вредни същества. (вещества)

Александра, 2 клас: „Козица” се пише със „с”, защото казваме „косица”!

Мира: Крушата, която мама ми е изпратила, е толкова мазна....!

Дани: Минало време на „съм” е ... „бешох”.

Мира: Кога имам рожден ден ли? Ами, на български е...90-ти август! (19 август)

Хитът в 4 клас: наречието „**що-годе**” (Нечувано никога! Непрочетено никога!)

След разясненията от моя страна учениците формулираха следните изречения: **Що-годе** написах упражнението. Прочетох урока **що-годе**. **Що-годе** разбрах текста.

А как да обясним: „**От игла до конец.**”??

Сложно, много сложно. Никаква идея. За учениците домашната е за следващата седмица.

Пролетна рецепта Май-месеца на ягодите Крем с ягоди

Необходими продукти: 300 гр пресни ягоди, 200 гр финна извара, 100 мл сладкарска сметана, 4 с.л. ягодов сироп, 4 с.л. захар

Приготвяне: Няколко от най-хубавите ягоди заделяме за декорация, останалите ги измиваме и нарязваме на парченца. След това разбиваме с миксер сметаната, изварата и захарта, за да се получи еднороден крем. Добавяме нарязаните на парченца ягоди и разбъркваме отново. В стъклени чаши наливаме ягодовия сироп, отгоре изливаме крема. Поставяме за 2 часа в хладилника. Поднасяме с украса от цели ягоди. Бихте могли да декорирате също с бишкоти, пресни листенца от маточина или мента. Насладете се на свежестта и красотата! Да ви е сладко!

Вестник „Звънче”- издание на български език
Издава се от „Българско училище в Хамбург”
Главен редактор: Ваня Велкова;
Оформление и печат: Стоян Халкалиев
www.bgschule.de, E-mail: info@bgschule.de